

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
ODBOR STAVEBNÍ

Sp.zn.: S-MHMP 221458/2013/OST/Če

V Praze 12.6.2014

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební, jako odvolací správní orgán příslušný dle ustanovení § 81 odst. 3 písm. a) zák. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a dle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání občanského sdružení „Za starý Barrandov“, Barrandovská 473/54, Praha 5, zastoupeného Klárou Zemanovou, advokátkou, Široká 36/5, Praha 1, společného odvolání občanského sdružení „Ateliér pro životní prostředí“, Ve Svahu 1, Praha 4, a Annabelle Olivieri – Munroe, oba zastoupeni JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, Za Zelenou liškou 967, Praha 4, společného odvolání občanského sdružení „Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí“, Pražského 661, Praha 5, zastoupeného Ing. Pavlem Sedláčkem, Pod Nemocnicí 1861/1, Tábor, a Ing. Jiljí Frühauf a Ing. Zdeňky Frühaufové, oba Skalní 489/24, Praha 5, společného odvolání občanského sdružení „Občanské sdružení na ochranu Barrandova“, U Nikolajky 5, Praha 5, zastoupeného Mgr. Liborem Ulovcem, Pod Ateliéry 1071/5, Praha 5, a Ing. Petra Gregora, Skalice 81, Žitenice, zastoupeného JUDr. Miroslavem Jindrákem, Běhounkova 2454/47, Praha 5, a společného odvolání Marie Exnerové, Barrandovská 4, Praha 5, Ing. Jana Dvořáka, Barrandovská 14, Praha 5, Pavla Domína, Ilony Domínové, oba Barrandovská 12, Praha 5, Zdenky Stanovské, Barrandovská 16, Praha 5, Květoslava Híska, Barrandovská 4, Praha 5, a Jana Híska, Barrandovská 16, Praha 5, proti rozhodnutí stavebního úřadu Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování, čj. OUR.Hl.p.664-1039/07-Za-UR ze dne 30.4.2008, kterým byla na pozemcích č. parc. 664, 665 a 1633 v k.ú. Hlubočepy v Praze 5 umístěna stavba označená jako „Novostavba BD na poz. č. parc. 664 a 665, k.ú. Hlubočepy“, podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl tak, že

odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Odůvodnění:

Úřad městské části Praha 5, odbor územního rozhodování, (dále jen stavební úřad) vydal na základě žádosti Advanced Constructions s.r.o., Přátelství 500, Praha 10, zastoupené INVESTING projekční a inženýrská stavební kancelář, Dlouhá 10, Praha 1, podané dne 30.7.2007, dne 30.4.2008 pod čj. OUR.Hl.p.664-1039/07-Za-UR rozhodnutí, kterým umístil na výše uvedených pozemcích stavbu bytového domu včetně napojení na dopravní a technickou infrastrukturu při ulici Skalní v Praze 5. Předmětem rozhodnutí bylo, po odstranění stávajícího objektu ve vlastnictví žadatele, umístění bytového domu s 12 bytovými jednotkami, členěného na čtyři části s jedním podzemním a čtyřmi nadzemními podlažními. Součástí stavby bylo umístění 24 garážových stání v podzemním podlaží a 2 stání na povrchu a dále umístění přípojky

vodovodní, kanalizační, plynovodní, připojení na distribuční síť PREDi, napojení na telefon, úprava komunikace, přeložka inženýrských sítí a opěrná zeď.

Proti uvedenému rozhodnutí podali odvolání dne 20.5.2008 občanské sdružení Za starý Barrandov, zastoupené Klárou Zemanovou, advokátkou, (dále jen odvolatel č. 1), dne 4.6.2008 prostřednictvím poštovní přepravy společné odvolání občanské sdružení „Ateliér pro životní prostředí“ a Annabelle Olivieri – Munroe, oba zastoupeni JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem, (dále jen odvolatel č. 2), dne 6.6.2008 společné odvolání občanské sdružení „Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí“, zastoupené Ing. Pavlem Sedláčkem, a Ing. Jiljí Frůhauf a Ing. Zdeňka Frůhaufová, (dále jen odvolatel č. 3), dne 6.6.2008 společné odvolání občanské sdružení „Občanské sdružení na ochranu Barrandova“, zastoupené Mgr. Liborem Ulovcem, a Ing. Petr Gregor, zastoupený JUDr. Miroslavem Jindrákem, (dále jen odvolatel č. 4), a téhož dne společné odvolání Marie Exnerová, Ing. Jiří Dvořák, Pavel Domín, Ilona Domínová, Zdenka Stanovská, Květoslav Hisek a Jan Hisek, (dále jen odvolatel č. 5). Dle sdělení stavebního úřadu nebylo napadené rozhodnutí doručeno prostřednictvím zveřejnění na úřední desce v celém rozsahu, proto bylo opětovně zveřejněno a odvolatelé uplatnili další podání.

Odvolatel č. 1 namítá rozpor s ustanovením čl 4 vyhl. č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany, rozpor s ustanoveními § 85 odst. 2 písm. c) a § 90 písm. b) a c) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), rozpor s ustanoveními § 2 odst. 4, § 3, § 4 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, rozpor s ustanoveními čl. 4 odst. 1, čl. 7 odst. 1 a čl. 9 odst. 1 a 2 vyhl. č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze (dále jen OTTP) a rozpor se zák. č. 289/1995 Sb., o lesích. Odvolatel č. 2 namítá absenci situačního výkresu k územnímu rozhodnutí (v opakovaném podání, kterým nahrazuje původní odvolání, již tuto námitku neuvádí), rozpor s ustanovením § 85 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, rozpor s ustanovením § 4 odst. 4 správního řádu, namítá umístění stavby v rozporu s územně plánovací dokumentací, rozpor s ustanovením čl. 9 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 1, 3 a 5, čl. 13 odst. 1, čl. 50 odst. 12 vyhl. o OTTP, rozpor s čl. 3 a čl. 4 vyhl. č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, zpochybňuje závazné stanovisko orgánu památkové péče a současně požaduje jeho přezkoumání nadřízeným orgánem, totéž požaduje vůči vyjádření dotčeného orgánu státní správy z hlediska krajinného rázu a z hlediska dopravního, namítá nesprávnost postupu stavebního úřadu v části vypořádání se s námitkami účastníka řízení a některé další formální vady rozhodnutí. V opakovaném podání pak namítá nedoručení rozhodnutí odvolateli č. 1 a tedy zkrácení na jeho právech. Námitky odvolatele č. 3 a odvolatele č. 4 jsou souhrnem námitek předchozích odvolatelů. Odvolatel č. 5 uvádí totožné námitky jako odvolatel č. 2. Opakovaná podání odvolatele č. 3, odvolatele č. 4 a odvolatele č. 5 jsou totožná s opakovaným podáním odvolatele č. 2.

Stavební úřad po seznámení účastníků řízení s podanými odvoláními podle ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu předložil napadené rozhodnutí spolu s celým správním spisem Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebnímu, (dále jen odvolací orgán) k přezkoumání a rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve zkoumal, zda jsou odvolání přípustná a včasná, tedy zda byla podána proti rozhodnutí, kde zákon podat řádný opravný prostředek připouští a dále, zda byla podána účastníky řízení v řádné odvolací lhůtě. Zjistil přitom, že zákon podat odvolání proti územnímu rozhodnutí nevylučuje, a že s odvolateli bylo v řízení jednáno jako s účastníky

řízení ve smyslu ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona, kterým se písemnosti doručují prostřednictvím zveřejnění na úřední desce. V tomto konkrétním případě bylo napadené rozhodnutí zveřejněno ve dnech 5.5. – 20.5.2008 a opětovně, pro nesprávnost zveřejnění, ve dnech 25.6. – 10.7.2008. Odvolání byla posouzena jako přípustná a včasná. Odvolací orgán proto dále ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a jeho věcnou správnost jen v rozsahu odvolacích námitek a vydal pod čj. S-MHMP 525237/2008/OST/Če ze dne 26.3.2009 rozhodnutí, kterým výše uvedená odvolání účastníků řízení zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 17.4.2009.

Citované rozhodnutí odvolacího orgánu bylo napadeno žalobu podanou Annabelle Olivieri-Munroe a občanským sdružením „Ateliér pro životní prostředí“, oba zastoupení JUDr. Petrem Kužvartem, o které Městský soud v Praze rozsudkem čj. 10Ca 180/2009-132 ze dne 22.8.2012 rozhodl tak, že rozhodnutí o odvolání čj. S-MHMP 525237/2008/OST/Če ze dne 26.3.2009 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze shledal jako důvodné pouze ty žalobní námitky, které se vztahují k posouzení věci z hlediska zájmů památkové péče. Odvolacímu orgánu bylo vytknuto, že závazné stanovisko orgánu památkové péče, Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22.6.2007, nebylo podrobeno přezkoumání nadřízeným orgánem podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, který zkoumá jak věcnou tak zákonnou správnost napadeného závazného stanoviska, včetně postupu, který jeho vydání předcházelo. Všechny ostatní, od této problematiky věcně odlišné žalobní námitky shledal soud jako nedůvodné. V novém projedná věci, se proto odvolací orgán soustředil na otázku, jak záměr vyhovuje požadavkům orgánu památkové péče.

Odvolací orgán požádal Ministerstvo kultury (dále jen ministerstvo) o postup podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu ve vztahu k závaznému stanovisku dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče. Ministerstvo bylo žádáno o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22.6.2007, jako nezbytného podkladu pro další postup ve věci. Ministerstvo vydalo pod čj. MK 42751/2013 OPP sp.zn. MK-S 3913/2013 OPP ze dne 23.9.2013 závazné stanovisko, kterým změnilo závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru památkové péče, čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22.6.2007 se závěrem, že „Příprava prací v rozsahu předložené dokumentace pro územní řízení spočívající ve výstavbě bytového domu při č.p. 162 na pozemcích parc. č. 664 a 665 v k.ú. Hlubočepy, Skalní 19, Praha 5 je z hlediska zájmů památkové péče nepřipustná.“ Důvody ministerstvo opíralo zejména o nové vyžádané stanovisko Národního památkového úřadu, generálního ředitelství jako odborné organizace státní památkové péče.

Odvolací orgán, na základě žádosti žadatele, resp. jeho právního nástupce, společnosti Adam Vision s.r.o., Vratislavova 21/1, Praha 2, přerušil do dne 28.2.2014 usnesením, vydaným pod Sp.zn. 221458/2013/SUP/Če; 1504674/2013 ze dne 4.12.2013, odvolací řízení v souladu s ustanovením § 64 odst. 2 správního řádu, neboť žadatel podal v režimu ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu návrh na přezkum závazného stanoviska Ministerstva kultury čj. MK-42751/2013 OPP sp.zn. MK-S 3913/2013 OPP ze dne 23.9.2013. Proti usnesení podali odvolatelé č. 2 a odvolatelé č. 3 odvolání. Odvolací řízení v této věci probíhá samostatně, mimo rámec tohoto odvolacího řízení, neboť doložením rozhodnutí ministerstva, vydaným pod Sp.zn. MK-S

3913/2013 OPP, čj. MK 4598/2014 OPP ze dne 24.1.2014, provedeném ve zkráceném přezkumném řízení, pominul důvod, pro který bylo usnesení vydáno.

Posledně citovaným rozhodnutím ministerstva, vydaným ve zkráceném přezkumném řízení, bylo změněno závazné stanovisko Ministerstva kultury čj. MK 42751/2013 OPP; sp.zn. MK-S 3913/2013 OPP ze dne 23.9.2013 tak, že se závazné stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 22.6.2007, ve znění opravného rozhodnutí čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 3.10.2007 a opravného rozhodnutí čj. MHMP 103821/2007/Dan ze dne 3.10.2007.

Odvolací orgán seznámil s uvedeným doplněným rozhodnutím ministerstva účastníky řízení opatřením ze dne 12.3.2014 a současně jim poskytl možnost se vyjádřit. V reakci na toto opatření sdělil odvolatel č. 2, že podal „Žalobu na přezkoumání správního rozhodnutí žalovaného č.j. MK 4598/2014 OPP ze dne 24.1.2014 a na zrušení tohoto rozhodnutí“ a v této souvislosti „požaduje, aby do rozhodnutí v těchto soudních přezkumech bylo odvolací řízení přerušeno“. Požadavek na přerušení odvolacího řízení byl vznesen rovněž odvolatelem č. 2, který uvedl, že se spoluúčastní na podané žalobě.

Odvolací orgán k uvedenému sděluje, jak z výše uvedeného vyplývá, že byl odstraněn soudem vytýkaný nedostatek, a to absence přezkoumání závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy na úseku památkové péče. Po prvotním nahrazení tohoto kladného závazného stanoviska negativním posouzením záměru ministerstvem, bylo procesem v přezkumném řízení závazné stanovisko potvrzeno, z hlediska památkové péče byl tedy záměr odsouhlasen. Za tohoto stavu bylo možné pokračovat v odvolacím řízení. K požadavku odvolatelů č. 2 a č. 3 na přerušení odvolacího řízení z důvodu podání žaloby proti postupu ministerstva odvolací orgán konstatuje, že podle ustanovení § 64 odst. 2 v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele. Vzhledem k tomu, že odvolatelé nejsou ve věci žadateli, je požadavek na přerušení řízení bezpředmětný. V úvahu nepřicházejí v posuzovaném případě ani další důvody, uvedené v ustanovení § 64 odst. 1 správního řádu, pro které lze přerušit řízení.

Vzhledem k tomu, že výše uvedeným postupem odstranil odvolací orgán nedostatek vytýkaný soudem ve zrušujícím rozsudku, bylo možné v dalším posouzení obsahu odvolání odkázat na skutečnosti uvedené v předchozím, soudem zrušeném, rozhodnutí odvolacího orgánu.

Jak již bylo uvedeno v přechozím posouzení věci, neshledal odvolací orgán z hlediska procesního v postupu stavebního úřadu vady, které by odůvodňovaly napadené rozhodnutí stavebního úřadu zrušit a věc vrátit k novému projednání. Stavební úřad učinil všechny kroky, které mu nařizuje stavební zákon a správní řád, tedy poskytl možnost účastnit se řízení občanským sdružením, nařídil ve věci konání ústního jednání za účelem projednání věci a uplatnění stanovisek, námitek a připomínek, seznámil účastníky řízení s podklady doplněnými v reakci na výsledky ústního jednání a v rozhodnutí uvedl všechny náležitosti, které zákon požaduje.

Stavební úřad se rovněž zabýval všemi skutečnostmi, které ustanovení § 90 stavebního zákona požaduje, zejména posoudil soulad s územně plánovací dokumentací a požadavky vyhl. o OTHP. Z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací odvolací orgán zjistil, že podle územního plánu platného v době vydání rozhodnutí se stavba nachází v polyfunkčním území čistě obytném. Funkční využití stavby je tedy v souladu s územním plánem. V daném

území nestanovil územní plán míry využití území. Pro posouzení míry využití území platí oddíl 8 odst. 4 regulativů funkčního a prostorového uspořádání území, podle kterého je z hlediska limitů rozvoje ve stabilizovaném území možné pouze zachování stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé činnosti. K této problematice viz dále. Pokud jde o soulad s obecnými technickými požadavky na výstavbu, prezentovanými vyhl. o OTPP, zabýval se jimi stavební úřad na str. 11 – 13 napadeného rozhodnutí. K jeho jednotlivým ustanovením, vzhledem k obsahu odvolacích námitek, viz níže. Stavba je řešena v souladu s vyhl. č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, pokud se týká řešení přístupu do budovy a zajištění dopravy v klidu. V dokumentaci k územnímu řízení je zajištěn vstup v úrovni komunikace bez vyrovnávacích stupňů do podzemního podlaží s garážemi a dále výtahy do nadzemních podlaží s byty. Do částí C a D je přístup bez vyrovnávacích stupňů také do prvního nadzemního podlaží s výtahem. Sklony ramp tak, aby měly vyhovující spád, budou předmětem ověření ve stavebním řízení. Z celkového počtu garážových stání budou dvě stání upravena a označena pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace. Součástí spisu jsou také souhlasná vyjádření dotčených orgánů státní správy a správců sítí.

Již v předchozím rozhodnutí se odvolací orgán zabýval jednotlivými odvolacími důvody, které shrnul do tématických okruhů, proto na tuto problematiku v celém rozsahu odkazuje i nyní, a opětovně své úvahy k jednotlivým námitkám uvádí tak, jak tomu bylo v předchozím rozhodnutí.

Odvolací námitky směřují mimo jiné také k absenci situačního plánu, na který je odkaz ve výroku napadeného rozhodnutí. V opakovaných odvoláních, kterými odvolatelé výslovně nahrazují text původních odvolání, již není uvedena skutečnost odvolacím důvodem, proto se odvolací orgán k této problematice dále nevyjadřuje.

Odvolatelé požadují použít ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu v případě posouzení věci z hlediska památkové péče, krajinného rázu a dopravního napojení. V souvislosti s touto námitkou si odvolací orgán podle uvedeného ustanovení vyžádal potvrzení nebo změnu závazného stanoviska orgánu ochrany životního prostředí, vydaného Magistrátem hl. m. Prahy, odborem ochrany prostředí, pod čj. S-MHMP 242982/2006/1/OOP/Vi ze dne 7.8.2006 a dále závazného stanoviska orgánu dopravy, vydaného Úřadem městské části Praha 5, odborem dopravy a ochrany životního prostředí, pod čj. ODŽ/114311-06/129-2007/horek ze dne 3.1.2007. Ministerstvo životního prostředí pod čj. 500/2054/503 43/08 ze dne 30.1.2009 potvrdilo zmíněné závazné stanovisko MHMP, ve kterém tento orgán dospěl k závěru, že umístěním stavby nebude snížen či změněn krajinný ráz, s tím, že bylo vydáno příslušným orgánem, není nesprávné a není v rozporu se zákonem. Ke stejnému závěru dospěl i Magistrát hl. m. Prahy odbor dopravy, když pod čj. MHMP 525237/2008 ze dne 26.2.2009 vyslovil závěr, že napadené stanovisko ÚMČ Praha 5 potvrzuje. V případě požadavku na stejný postup u závazného stanoviska orgánu památkové péče odkazuje odvolací orgán na výše popsané skutečnosti.

Další odvolací námitka se vztahuje k územnímu plánu, resp. je namítán rozpor s územně plánovací dokumentací s poukazem na vyjádření Útvaru rozvoje hl. m. Prahy (v současné době Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy) problematice odvolací orgán především upozorňuje, že uvedená instituce má v procesu územního řízení postavení účastníka řízení, resp. zástupce účastníka řízení, hl. m. Prahy, nikoliv posuzovatele návrhu z hlediska souladu s územním plánem, i když její stanoviska tomu většinou neodpovídají. Posouzení souladu s územním plánem přísluší výhradně stavebnímu úřadu, který se touto problematikou podrobně zabýval na str. 10 a 11 napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán zde uvedené skutečnosti ověřil a dospěl k závěru, že

umístění stavby je v souladu s územním plánem, platným v době vydání napadeného rozhodnutí. Oddíl 8 regulativů funkčního a prostorového uspořádání území rozlišuje území rozvojové, transformační, stabilizované a nerozvojové. Stabilizované území, ve kterém se posuzovaná stavba umísťuje, je charakterizováno jako zastavitelné, v němž se nepředpokládá významný rozvoj, proto není stanovena míra využití území a z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti. Navrženou stavbu, sice obsáhlejší, ale umístěnou jako náhradu za dům pro rodinné bydlení na jediném pozemku, nelze považovat za rozsáhlou stavební činnost tak, jak se o ní zmiňuje ustanovení oddílu 8 odst. 4. regulativů. K odvolací námitce ve vztahu k odst. 5 uvedeného oddílu odvolací orgán konstatuje, že byl úpravou U 0615/2008 s platností od 15.1.2008 z oddílu 8 vypuštěn, je tedy neúčinný. Odvolacímu orgánu však nepřísluší posuzovat zpochybňovanou správnost a zákonnost tohoto kroku.

Účastníci řízení v odvoláních dále namítají rozpor s celou řadou právních předpisů, které odvolací orgán tak, jako v předchozím pojednání, posoudil i nyní s následujícím závěrem:

Čl. 3 a 4 vyhl. č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany – uvedenými ustanoveními je stanoven předmět ochrany a podmínky pro stavební a další činnost ve vymezeném území, mimo jiné i v území označeném „Barrandov“, jehož jsou předmětné pozemky součástí. Podle znění čl. 5 je dozor a odborný dohled ve věcech státní památkové péče na územích památkových zón svěřen odborným orgánům, které se k předmětu žádosti vyjádřily souhlasně, včetně potvrzení nadřízeným orgánem (viz výše).

§ 85 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. c) stavebního zákona – uvedené ustanovení vymezuje okruh účastníků územního řízení tak, že v odstavci 1 za ně označuje žadatele a obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn, v odst. 2 pak vlastníka pozemku a stavby, na kterých má být záměr uskutečněn, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům a stavbám mohou být záměrem přímo dotčena, osoby, o kterých tak stanoví zvláštní předpis a společenství vlastníků jednotek podle zvláštního předpisu. Odvolatelé namítají, že městská část byla ve svých právech zkrácena, což spatřují v tom, že písemnosti jí byly doručovány jako účastníku řízení z titulu ustanovení § 85 odst. 1 písm. b) s výjimkou rozhodnutí, aniž by byla tato skutečnost objasněna. Dále pak namítají, že stavební úřad také za účastníka řízení neurčil občanské sdružení Za Starý Barrandov, přestože bylo řádně přihláшено. K prvně jmenovanému subjektu odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 85 odst. 1 písm. b) je účastníkem řízení obec. Obcí je v souladu s § 1 zák. č. 131/2000 Sb., o hl. m. Praze, hl. m. Praha, nikoliv jeho jednotlivá městská část. Postavení městské části vyplývá z ustanovení § 18 odst. 1 písm. i) téhož právního předpisu, kde se uvádí, že do samostatné působnosti městské části náleží oprávnění vystupovat jako účastník územního řízení v těch řízeních, v nichž se vydává územní rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu v území městské části, s odkazem na stavební zákon. Postavení městské části jako účastníka řízení jí tedy náleží podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Z tohoto titulu se také městské části písemnosti doručují prostřednictvím zveřejnění na úřední desce. Skutečnost, že stavební úřad doručil některé písemnosti tomuto subjektu přímo, ještě nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí. Rozhodující je, že účastníku nebyla odňata možnost účastnit se řízení ve věci. Stejně tak v případě účasti občanského sdružení „Za starý Barrandov“ odvolací orgán z protokolu z ústního jednání i samotného rozhodnutí zjistil, že stavební úřadu s občanským sdružením jednal, jeho námitkami se zabýval a rozhodl o nich. Rozhodnutí bylo tomuto sdružení doručeno tak, jako ostatním sdružením v souladu se zákonem prostřednictvím zveřejnění na úřední desce a ze strany občanského sdružení bylo uplatněno včasné odvolání. Občanské sdružení tedy nebylo postupem stavebního úřadu ve svých právech zkráceno.

§ 90 písm. b) a c) stavebního zákona – uvedené ustanovení požaduje posouzení souladu záměru s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky stavebního zákona a prováděcích předpisů, zejména požadavky na využívání území. K této části viz předchozí text (UPD) a další text (OTPP).

§ 2 odst. 4, § 3 a § 4 odst. 4 správního řádu – uvedená ustanovení obsahují základní zásady činnosti správních orgánů. Odvolací orgán nezjistil, že by stavební úřad postupoval v rozporu s uvedenými požadavky, že by napadené rozhodnutí odporovalo veřejnému zájmu nebo bylo v zásadním rozporu s podobnými posuzovanými případy, ani nebylo prokázáno, že by nebyl zjištěn skutkový stav a stejně tak nezjistil, že by nebylo dotčeným osobám umožněno uplatnit svá práva. Ve věci bylo provedeno řízení zákonem požadovaným postupem, účastníkům řízení byl dán dostatečný prostor pro sdělení názoru na věc, soulad s veřejným zájmem byl odůvodněn v napadeném rozhodnutí. Názoru odvolatelů nelze přisvědčit.

§ 68 odst. 3 správního řádu – uvedené ustanovení stanovuje požadavky na obsah odůvodnění rozhodnutí. Odvolatelé namítají nekonkrétnost tvrzení stavebního úřadu v odůvodnění rozhodnutí zejména ve vztahu k uplatněným námitkám v průběhu řízení. Odvolací orgán nesdílí názor odvolatelů. Stavební úřad umístění stavby odůvodnil na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí, i když nelze odůvodnění označit za všeobsahující. Lze však doplnit, že vývoj lokality přinesl do území i jiné stavby než určené výhradně pro rodinné bydlení. Ostatně s jiným druhem staveb bylo počítáno i v původním urbanistickém řešení lokality z meziválečného období, jak uvedl i Národní památkový ústav ve svém stanovisku. Skutečnost, že tyto stavby nebyly realizovány, ještě neznamená, že jsou v území nevhodné.

Čl. 4 odst. 1 vyhl. o OTTP – znění tohoto ustanovení se týká začlenění navržené stavby do území. Je požadováno, aby umístění a míra zastavění odpovídaly urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí, přičemž situováním stavby a jejím provozem nesmí být obtěžováno okolí nad přípustnou mírou a ohrožen provoz na přilehlých komunikacích. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, požadavky uvedeného ustanovení se stavební úřad zabýval a umístění stavby v napadeném rozhodnutí odůvodnil. Současně odvolací orgán uvádí, že požadavky tohoto ustanovení jsou také ověřeny prostřednictvím vyjádření dotčených orgánů státní správy, jejichž odborný názor je pro stavební úřad závazující. Stavba je ve vztahu k ostatním objektům pro bydlení situována ze severu a vytváří přechod mezi touto zástavbou a frekventovanou komunikací K Barrandovu. Současně tvoří přechod mezi zástavbou převážně rodinného charakteru a plánovanou dostavbou Barrandovských teras. Z pohledového hlediska je v barrandovské stráni směrem od řeky a ve vztahu ke komplexu Barrandovských teras nevýznamným prvkem, což ostatně potvrdilo ve svém stanovisku z hlediska krajinného rázu i MŽP. Každou stavbou dochází k ovlivnění okolního prostředí, stavební úřad, za přispění právě dotčených orgánů státní správy a správců sítí, je povinen dbát, aby okolí bylo stavebním zásahem ovlivněno pouze, v zákonem přípustných mezích.

čl. 7 odst. 1 vyhl. o OTTP – toto ustanovení klade požadavek na pozemek určený k zastavění v tom smyslu, aby svými vlastnostmi, polohou, tvarem a velikostí a základovými poměry realizovat navrženou stavbu umožnil. Pravdou je, že stavební úřad soulad s tímto požadavkem v části, kde se uvádí jednotlivá ustanovení vyhlášky o OTTP, konkrétně nezdůvodnil. Zčásti se však touto problematikou zabýval a str. 10 a 11 a dále pak v souvislosti s vypořádáním se s obsahem námitek účastníků řízení. Pozemek stavby je pozemkem, který umístění stavby, jak z hlediska funkčního, tak prostorového, umožňuje. Založení stavby není předmětem rozhodnutí o umístění stavby, stavební úřad proto stanovil v podmínce č. 10 rozhodnutí, s ohledem na geologické poměry v území, požadavky na obsah projektové dokumentace.

čl. 9 odst. 1 a 2 vyhl. o OTHP – uvedené ustanovení požaduje dostatečně vyhovující kapacitní připojení na pozemní komunikaci, které musí současně vyhovovat požadavkům na bezpečné užívání staveb a provozu na přilehlých komunikacích. Problematiku dopravního napojení řeší podmínka č. 6 napadeného rozhodnutí. Tuto problematiku dostatečně ozřejmuje výše citované stanovisko Magistrátu hl. m. Prahy odboru dopravy, orgánu, který posuzoval správnost závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy, kde se uvádí, že „stávající komunikace Barrandovská je dostatečně kapacitní komunikace a šířkové poměry komunikace Skalní neumožňují její rozšíření na úkor sousedních pozemků. Navržená úprava komunikace Skalní je dostatečná nejen pro vozidla na svoz komunálního odpadu, ale i pro případný vjezd vozidel hasičského sboru“.

Čl. 10 odst. 1, 3 a 5 vyhl. o OTHP – uvedené ustanovení řeší dopravu v klidu a rozptylové plochy (chodníky, veřejnou plochu). Odvolací orgán ověřil, že výpočet dopravy v klidu odpovídá požadavkům uvedeného ustanovení vyhlášky. Odvolatelé však namítají, že vyhláška není adekvátní pro projektování veřejně přístupných pozemních komunikací. Za odpovídající předpis považují normu ČSN 73 6110 – Projektování místních komunikací, která pro výpočet odstavných a parkovacích míst používá odlišný postup než vyhl. o OTHP. Podle této normy vyžaduje dle jejich názoru parkování navýšení. K této části odvolací orgán upozorňuje, že normy, které jsou pouze doporučující, se stávají závaznými teprve v případě, kdy na ně právní předpis odkazuje nebo přebírá jejich obsah. Odvolací orgán i zde odkazuje na v předchozím bodě citované stanovisko MHMP, odboru dopravy, podle kterého je tato problematika z hlediska dopravy řešena v souladu s právními předpisy.

čl. 13 odst. 1 vyhl. o OTHP – uvedené ustanovení požaduje vhodné architektonické ztvárnění, včetně konstrukčního a materiálového řešení stavby v souladu s jejím významem a dále její začlenění do okolí. K této problematice odvolací orgán uvádí, že podmínkou č. 9 bylo stanoveno použití navrženého barevného a materiálového řešení. Přírodní materiály odpovídají umístění stavby ve skalnatém terénu, což potvrzuje i absence negativního posouzení z hlediska krajinného rázu a památkové ochrany.

čl. 50 odst. 12 vyhl. o OTHP – uvedené ustanovení obsahuje požadavek na zastavěnost pozemku rodinného domu nadzemními stavbami. K této námitce odvolací orgán pouze konstatuje, že předložený návrh neobsahuje umístění rodinného domu, nelze tedy hovořit ani o pozemku rodinného domu. V důsledku toho je tedy uvedené ustanovení na danou situaci neaplikovatelné.

Další námitka se vztahuje k zák. č. 289/1995 Sb., o lesích (§ 13). Odvolatelé namítají, že podle § 13 citovaného zákona musí být veškeré pozemky určené k plnění funkcí lesa účelně obhospodařovány a jejich využití k jiným účelům je zakázáno, pokud nebyla udělena výjimka. K této části odvolání odvolací orgán zjistil, že předmětný pozemek je součástí nikoliv lesního půdního fondu, ale zemědělského půdního fondu. K tomu je ve spise založeno vyjádření příslušného dotčeného orgánu (MHMP OOP), kde se s odkazem na § 9 odst. 2 zák. o ochraně zemědělského půdního fondu sděluje, že se souhlas s odnětím, vzhledem k charakteru stavby pro bydlení, nevyžaduje. Součástí spisu je dále rozhodnutí téhož dotčeného orgánu státní správy, kterým se v souvislosti s předmětnou stavbou uděluje souhlas s dotčením pozemků do vzdálenosti méně než 50 m od okraje lesa.

K námitce, že na str. 22 (v předchozí verzi rozhodnutí je uvedeno na str. 21) v bodu „ad 7“ je podivný text, předně odvolací orgán uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje pouze 20 stránek včetně rozdělovníku. Odvolatelé měli patrně na mysli část rozhodnutí, ve které se vypořádává stavební úřad s námitkami občanského sdružení „Společnost pro ochranu Prokopského a Dalejského údolí“ v tom smyslu, že „požadavku na zařazení našich minulých připomínek do nového spisu“ nelze vyhovět, neboť je nekonkrétní, nespecifikuje, jaké minulé

připomínky má účastník řízení na mysli. Odvolací orgán neshledává v postupu stavebního úřadu pochybení, neboť právem účastníka je podat námitky, které ovšem obsahují konkrétní skutečnosti a konkrétní důvody jejich podání. Odvolatelem použita zcela neurčitá forma, vzbuzující pouze dohady, tomu neodpovídá, stavební úřad v souladu s ustanovením § 89 odst. 3 stavebního zákona k takové námitce proto správně nepřihlédl.

Vzhledem k tomu, že v postupu stavebního úřadu neshledal odvolací orgán závažná procesní a v mezích odvolacích námitek také věcná pochybená, která by zakládala jiný než zvolený postup, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Současně, jak vyplývá z uvedeného výše, odstranil soudem vytýkaný nedostatek, spočívající v přezkoumání závazného stanoviska dotčeného orgánu státní správy.

Účastníkům řízení s plnou mocí pro celé řízení se rozhodnutí doručuje prostřednictvím zástupce.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Markéta Vacínová
vedoucí oddělení metodiky
odboru stavebního a územního plánu

Rozdělovník:

A Účastníci řízení (doporučeně do vlastních rukou):

- a) odvolatelé a účastníci řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu
 - 1. Adam Vision s.r.o., Vratislavova 21/1 128 00 Praha 2, IDDS: 92ki7vu
 - 2. Mgr. Klára Zemanová, advokátka AK Konečná & Zacha s.r.o., Lazarská 1718/3, 110 00 Praha 1 IDDS: mhrgefa
 - 3. JUDr. Petr Kužvart, advokát, Za Zelenou liškou 967, 140 00 Praha 4, IDDS: n7ag266
 - 4. Ing. Pavel Sedláček, Pod Nemocnicí 1861/1, 390 02 Tábor
 - 5. Ing. Jiljí Frühauf, Skalní 489/24, 152 00 Praha 5
 - 6. Ing. Zdeňka Frühaufová, Skalní 489/24, 152 00 Praha 5,
 - 7. Mgr. Liborem Ulovcem, Pod Ateliéry 1071/5, 152 00 Praha 5, IDDS: b2mf3ez
 - 8. JUDr. Miroslav Jindrák, Běhounkova 2454/47, 158 00 Praha 5
 - 9. Marie Exnerová, Barrandovská 4, 152 00 Praha 5
 - 10. Ing. Jan Dvořák, Barrandovská 14, 152 00 Praha 5
 - 11. Pavel Domín, Barrnadovská 12, 152 00 Praha 5
 - 12. Ilona Domínová, Barrnadovská 12, 152 00 Praha 5
 - 13. Zdenka Stanovská, Barrandovská 16, 152 00 Praha 5,
 - 14. Květoslav Hísek, Barrandovská 4, 152 00 Praha 5
 - 15. Jana Hísek, Barrandovská 16, 152 00 Praha 5,

b) účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu

16. MHMP OST – **úřední deska**

pro doručení účastníkům řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů

17. ÚMČ Praha 5 – **úřední deska** IDDS: yctbyzq

pro informování účastníků řízení zveřejněním na úřední desce po dobu 15 dnů a podání zprávy o zveřejnění

B. Ostatní (doporučeně):

- 18. ÚMČ Praha 5 odbor územního rozhodování, nám. 14. října 4, 150 22 Praha 5, IDDS: yctbyzq+ **spis**
- 19. IPR - evidence rozhodnutí, Vyšehradská 57, 128 00 Praha 2, IDDS: c2zmahu
- 20., 21., 22. SUP/Če